

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

ΠΕΘΑΜΕΝΗ !

Όταν γιά ύστερη φορά την ύστερη νυχτιά σέ είδα κι' έφυγες σν δίχως χαρά κι' έμεινα γώ χωρίς έλπίδα.

"Αχ ! πριν στόν ύπνο τó γλυκό γείρ' ή καρδιά μου ή πονεμένη, μ' εξάφηνισ' όνειρο κακό: Είδα πώς ήσουν πεθαμένη.

Μιά τέτοια μαύρη σφοδρά μου πάγωσεν εύθύς τó αίμα, κι' εξύπνησα με τή χαρά πώς τόνειρό μου ήταν' ψέμμα.

Μά στήν καρδιά μου πού πονεί, τó ψέμ' αλήθεια πάντα μένει: Γιά όλους είσαι ζωντανή, μόνο γιά μένα πεθαμένη !

Δς.

Ο ΜΠΕΜΠΕΣ

Ό Μπεμπές πολν μ' άρέσει πού της κλάψες άρχινά και πλησίον στό βελέσι κάθε πόνο του περνά. Τι Μπεμπές καμαρωμένος και καληώρα γεννημένος !

Στήν πλατεία, στά σαλόνια, σ' έκδρομές στη Μουσική, σ' όλα μας τά κέντρα πάει και χαρούμενος πετάει ό Μπεμπές εδώ κ' εκεί.

Τι Μπεμπές πού νά μου ζήση ! Έχει μάτι σά σπαθί.

Καθεμιά νά μου τόν φτύση γιά νά μη μου βασκαθί.

Τι Μπεμπές και τι καμάρι ! Ποιά κοκώνα θά τόν πάρη ;

Καθεμιάς είν' τ' όνειρό της νά τόν έχη στό πλευρό της τó Μπεμπέ τόν κηρυγό.

Στό πλευρό της τότε θέλει και καθόλου δέν την μέλει τι θά της εσθ κι' έγώ.

Ταύτα πούπαμε πολλάκις, Φθινοπωρινός Γιαννάκης.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

— Τό Ύπουργείον τών Έσωτερικών διά τής ύπ' αριθ. 34499 εγκυκλίου του πρós τούς Νομάρχας του Κράτους γνωστοποιεί ότι απαγορεύεται εφεξής εις τούς άναχωρούντας διά τόν Έξωτερικόν ή έκδοσις τών εισιτηρίων των επί τών άτμοπλοίων δι' ών άναχωρούσι.

— Τά εισιτήρια τών διά τó Έξωτερικόν άποδημούντων πρέπει νά εκδίδωνται εις τά πρακτορεία τών άτμοπλοίων. Τό Ύπουργείον παραγγέλλει όπως εις την εγκύκλιον δοθη εύρυτάτη δημοσιότης.

— Τό άπόγευμα τής Τρίτης έγινε δευτέρα συνεδρίασις του Έποπτικού Συμβουλίου τής Δημοτικής Έκπαιδεύσεως.

— Κατά την συνεδρίασιν ταύτην έγέγοντο άμοιβαίοι μεταθέσεις διαφόρων δημοδιδασκάλων κατ' αίτησίν των.

— Η συζήτησις είτα εξηκολούθησεν επί του ζήτηματος του δημοδιδασκάλου Ρογγιά άπαιτών την εκ Φαρακλάτων εις Άρσινόβλην μετάθεσίν του, ήτις αίτησις έγινε και κατ' άρχήν άποδεκτή τη προηγουμένη συνεδρίασιν.

— Κατά την τελευταίαν όμως συνεδρίασιν συνεκρούθησαν άί γνώμαι και δέν έδοχηματίσθη ή άπαιτημένη πλειοψηφία υπέρ μιας εκ αυτών.

— Άξιόν τó άπόγευμα και ώραν 3 1/2 άκριβώς συγκαλούνται τά μέλη του Έργατικού Συνδέσμου εις συνεδρίασιν έπως άποφασίσωσιν επί τής μεταρρυ-

θμίσεως του Καταστατικού.

— Η μεταρρυθμίσις αύτη δέν παρυσιάζει δυσκολίας διότι θά είναι μία άπλή προσαρμογή του Καταστατικού εις τās διατάξεις του νέου περι σωματείων Νόμου.

— Και τó μόνον θέμα τó όποιον φαίνεται ότι θά γεννήσιν άμφισβήτησιν είναι τó ζήτημα του τρόπου τής εκλογής. Η πλειονότης τών μελών κλίνει υπέρ συστήματος εκλογής διά κληρώσεως, ως καθιερούντος άφ' ενός ίσότητα μεταξύ τών μελών και άποκλείοντος άφ' έτέρου τās κομματικάς επιρροάς.

— Οί άρτοποιοί, ως γνωστόν, υπέβαλαν αίτησιν διά τής όποίας ζητούν την αίτησιν τής τιμής του άρτου, λόγω τής έπελθούσης εν τή άγορά ύψώσεως τής τιμής τών άλεύρων.

— Η Νομαρχία πρós κανονισμόν τών τιμών αυτών εξήτησε τηλεγραφικώς πληροφορίας και παρά του Ύπουργείου τών Έσωτερικών και παρά τής Αστυνομίας Πειραιώς περι τών εν ταις πρωτευούσαις άγοραϊς τιμών του άρτου.

— Μέχρι τής χθές τής εσπέρας όμως δέν είχεν έλθει καμμία άπάντησις.

— Η ζητούμένη ύψωσις σήμερον είναι βεβαίως δικαιολογημένη και δρθή. Ότι είναι άδικαιολόγητον είναι ή καταδολιεύσις ή όποία γίνεται από τούς άρτοποιούς εις την ποιότητα.

— Πότε κατασκευάζουν μόνον ψωμί πρώτης ποιότητος και θέλει δέν θέλει ό άλλος αγοράζει πρός 63 λεπτά, πότε παράγουν μόνον ψωμί τρίτης τó όποιον είναι άκατάλληλον και διακτήνη άκόμη.

— Αύτά είναι εκείνα τά όποία δέν έπιτρέπονται και αύτά πρέπει νά πατάξη ή Αστυνομία, ή όποία πολν, μά πολύ περιέργως, δέν δίνει προσοχήν εις τó ζήτημα τής ποιότητος του ψωμιού.

— Κατέπλευσεν χθές τó άντιτορπιλικόν «Νικόπολις» διά του όποίου ήλθεν ό αδελφός τής χήρας Άγγέλου Φορέστη κ. Άγγινούπουλος, γεωλόγος.

— Την παρελθούσαν Πέμπτην συνεκροτήθη διά πρώτην φοράν τó κατά τόν Νόμον περι Δήμων και Κοινοτήτων (άρθρ. 14) δικαστήριον τó όποιον διά κανονίση την κατανομήν τών χρεών τών παλαιών Δήμων εις τās κοινότητες, αί όποίαί άληθτισθήσαν εξ αυτών.

— Τό Δικαστήριον συνεκροτήθη έκ του προέδρου κ. Μαντζούρα, του νεωτέρου πρωτοδίκου κ. Κ. Καλκάνη, και του ταμία κ. Σισίνη.

— Κακώς άνεγράφη εις τó φύλλον του Σαββάτου ότι ό δράστης τού φόνου τών Σιμοτάτων Γεράσιμος Γρηγοράτος συνελήφθη παρά τών άστυνομικών όργάνων Λειβαθούς, ένφ' ό συλλαβών αυτών ένοματάχης ήτο ό Σταθμαρχός Όσιαλών Άσημάπουλος.

— Άνεχώρησεν εις Αθήνας ό τηλεγραφητής κ. Κ. Σφήκας όπου προσεκήληθη υπό του Ύπουργού τής Συγκοινωνίας όπως συμμετάσχη εις την κωδικοποίησιν τής νομοθεσίας τής ταχυδρ. και τηλεγραφ. ύπηρεσίας.

— Απεβίωσεν εις βαθύ γήρας ή Αικατερίνη Ηρ. Παραμπασιά.

— Ένοικιύεται ή μεγάλη επί του λιθοστρώτου οικία Έπαμ. Μεταξά. Πληροφορία παρά τη οικοδοσεινή.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Παναγής Διβάρης (Ληξούριον) Θεόδωρα Κοντομηγάλου (Άργαστόλιον) — Άγγελ. Κρημίδης Χαριτίμη Ζαπάνη (Σιάλα) - Σπυρ. Παναζάτος Έρσθηρά Πυργιώτη (Σπαρτιά) - Ίωαν. Ζαφειράτος Έυαγγελία Γονατά (Πύλαρος) - Γεράσι. Χαριτάτος Άγγελική Καβαλλισράτου (Σάμη) - Ίωάν. Σπυράτος Σταματούλα Καλπάτου (Σάμη).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τών Έπιτροπών Συσσωτίσης. Πρós τούς Άδελφούς και Ένωρίτας.

Ποιούμεθα Ύμιν γνωστόν, ότι κατά την 26ην Δεκεμβρίου ε. ε. λήγει τó τετραετές χρονικόν διάστημα τής επιτροπείας ήμών και παρακαλείσθε όπως συνδρομήτεν εν τώ είρημένω Νόμω κατά την 14ην τρέχοντος μηνός ήμέραν τής Ύψώσεως του Σπυραού, προβήτε εις τήν εκλογήν επιτροπών, συνάμα δ' εξετάστε και τά βιβλία μας.

ΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ= Η Γαλλογερμανική μάχη έξεκκολουθεϊ λίαν κρίσιμος. Έλπίζεται ότι τó τέρμα θά είναι αίσιον διά τούς συμμάχους. Αί μάχαι διεξάγονται δορειώς του Αϊνς. Τό γερμανικόν δεξινόν ήρχισε τελευταίως νά υποχωρή, τó δε άριστερόν τών γάλλων προελαύνει μαχόμενον πεισματωδέστατα.

Εις τά ύψώματα του Όάξ ως και εις την Λωρραίνην παρατηρεϊται άπραξία.

Εις τά Βόσγια οι γερμανοί άπεσύρθησαν εις τó έδαφός των.

ΡΩΜΗ— Τά τελευταία τηλεγραφήματα εκ του έωσσοανστριακού μετώπου, άγγέλουν ότι ή πτώσις τής Πρεσμιλ πολιουκουμένης υπό τών Ρώσων επίκειται.

Κυριουμένης τής Πρεσμιλ άκολουθώς οι Ρώσοι θά έπιτεθούν τής Κρακοβίας μετά την πτώσιν τής όποίας θά κατευθυνθούν εις Γερμανίαν.

Εις την Κρακοβίαν θά είναι ή τελευταία αντίστασις τών Αύστριακών. Άλλη έωσσοική φάλαγξ προσεγγίζει ήδη εις τά σύνορα τής Ούγγαρίας. Διαβαίνονται τά Καρπάδια.

ΑΘΗΝΑΙ— Έγνώσθη εις τούς επισήμους ένταύθα κύκλους ότι ή Βουλγαρία εξήτησε παρά τής Ρωμανίας έν ένδεχομένη Αύστρωρωμανική ρήξει, νά τής παραχωρήση την Δόβριτσαν.

ΡΩΜΗ— Βεβαιούται ότι πολνάριθμος συμμορία Κούδρων έπεχείρησε νέαν επίθεσιν εις τά έωσσοτουρκικά σύνορα, άπό χθές δε ήρχισε νά φαίνεται και τακτικός Τουρκικός στρατός.

ΡΩΜΗ— Μετά την πτώσιν τής Λεμπέργ, οι ρώσοι κατά τās μάχας άτινες έπηκολούθησαν, εκύριευσαν 683 τηλεδύλα Αύστριακά και έπτά σημαίας.

Ήχημαλώτισαν δε 333 άξιωματικούς και 64 000 στρατιώτας.

ΑΘΗΝΑΙ— Η Μαρτέν γράφει ότι δέν πιστεύει νά παραμείνη ή Έλλάς εις την ουδετερότητα επί πολν.

Εις την Κωνσταντινή κατάσταση εις τας σφοδράς επικρατησάντων τών φιλοπολέμων Νεοτούρκων. Ό πρέσβυς τής Ρωσίας είναι έτοιμος νά άναχωρήση, ήρχισαν δε νά φεύγουν άθρόοι άπαντες οι έν Κωνσταντινίαι ρώσοι ύπήκοοι και άλλαι ξένοι.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ= Ό τουρκικός στόλος θά έπιτεθί των παραλίων τής Ρωμανίας έν περιπτώσει καθ' ήν κινηνηή αύτη κατά τής Αύστρίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Τό Γερμανικόν στρατηγειον άνεκοίνωσεν ότι ό ίδιος ό Κάιζερ θά αναλάβη την άνωτάτην άρχηγίαν τών Γερμανικών στρατιών εις τó Ρωσικόν μέτωπον.

ΑΘΗΝΑΙ— Η κατάσταση φαίνεται κρίσιμος. Εις την Βουλήν ίσως ό Βενιζέλος προβή εις δηλώσεις ύποχρεώσεων τής Έλλάδος εις την Τριπλήν συνεννόησιν.

Η Ρωμανία θά κηρύξη την προσεχή Δευτέραν ένοπλον έπιφυλακήν, ένδεχόμενον δε τó αύτό νά πράξη και ή Έλλάς.

Αί Έλληνοτουρκικά σχέσεις φαίνονται ζωηρώς έντεταμένα.

Βεβαιούται ότι έτοιμάζεται διακοίνωσις τής Τουρκίας πρós την Έλλάδα διά τά Μακεδονικά κτήματα, διά τά όποια ή Έλλάς θά άπαντήση ό τι τά θεωρεϊ άδέσποτα.

ΑΘΗΝΑΙ— Ό δούλος τών Έλλήνων έν Μικρά Άσία εξακολουθεϊ άγριώτερος. Την προσεχή εβδομάδα νά έφάρμακε ή Τουρκία τούς όμοιολογήσαντες Βεβαίονται ότι νά έπιτεθώσιν εις τήν Άντάν θά λάβωσι ριζικά μέτρα έναντίον τής Τουρκίας.



Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ



**Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

Γ.— Τὸ λοιπὸν τὰ γεγονότα, πῶς τὰ βλέπεις ; πῶς τ' ἀκοῦς ;
Μ.— Τώρα πλέον καληγύχτα ! Τσῶφαγα τσ' Αὐστριακοὺς.
Τσῶφαγα τσ' ἀφορεσμένους καὶ τσῶτίναξα τὴ θάχη
ποῦ μὲ νότιες κάθε λίγο μῶχαλοῦσαν τὸ στομάχι
καὶ στὴν Ἠπειρο κι' ὀλοῦθε μῶθολῶναν τὰ νερά.
Ρῶσσοι ἐν φιλοπατρίᾳ
ἔξεσκλίσαν τὴν Αὐστρία
τὴν κακιά μας πεθερά.

Ἄφ' τὴν ἄνω Πολωνία κι' ἴσια κάτω μετ' τὴ Βιέννη,
Ρουῖσσοι ἔπεσε μετ' ζῆλο
κι' ἔφα' ὁ Μπερτόδος ξύλο
ποῦ δὲν ξέρει τί νὰ γένη.
Ζήτω, ζήτω ἡ Γαλλία, λιμπεριτέ, φρατερνιτέ,
κι' ὄχι κράτος μετ' δεσποτῆ
ποῦ καλὸ στὴν ἀνθρωπότη
δὲν ἐπέτρψε ποτὲ.

Ὦχ, τί ἔπαθ' ὁ ἐρίφης
ὁ Φραγκίσκος Ἰωσήφης
πῶλογαρίαζε καὶ σ' ἄλλη ἐκστρατεία νὰ προβῆ
κι' ἴσια μετ' τὴ Σαλονίκη βαθμηδὸν νὰ κατεβῆ.
Ὦχ, τί ἔπαθ' ὁ ἐρίφης ὁ Καισαροβασιλέας,
τ' ἀλλουνοῦ ζουροῦ κολέας
ἐν πολέμῳ κι' ἀρπαγῇ !
Βγῆκε σὶὰ γεράματά του
κι' εἶδε τὰ στρατεύματά του
νὰ τοῦ φεύγουνε γιὰ πάντα μετ' τὴν ἀτακτο φυγῇ !

Νὰ φιλοσοφήσω θέλω μετ' τῆς τύχης τὰ γενάτια,
ποῦ χαλέπεδα τὰ βλέπω τῶν Καισάρων τὰ παλάτια.
Κάτου τώρα πεσωμένος
πνίγεται στοὺς ὄδυρους,
ἓνας θρόνος καρωμένος
ἀπὸ ξένους στεναγμούς !

Φραγκίσκε ποῦ δὲν ἀκουες φτωχῶν λαῶν ὀδύνας,
ἀλλὰ ταχέως καὶ γοργῶς
ἔβγαίνεις λύκος κνηγῶς
καὶ τῆς Βοσνίας ἀρπάζεις καὶ τῆς Ἑρζεγοβίνης,
Φραγκίσκε ποῦ τὸν ἔκαμες τὸ θρόνο σου μεγάλο
σκλαβώνοντας μετ' τὸ στανιὸ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλο,
Φραγκίσκε π' ἄφ' τὰ νηρία σου ὡς τὰ γεράματά σου
πολέμου εἶχες ὄργασμὸ
κι' ἐβίζαινες δεσποτισμὸ
ἀπὸ τὰ θύματά σου,

Φραγκίσκε π' ἂν ἐγέρασες, ὄρεξι πάντα εἶχες
σὲ ξένο αἷμα νὰ βουτᾶς τῆς ἄσπρες σου τῆς τσίγης,
μέσ' τὰ δικά σου αἷματα τώρα κι' ἐγὼ σὲ βάρω
καὶ πάρτονε τὸ θρόνο σου συντρίμματα στὸν τάφο !

Θαρρῶ πῶς ἀνακούφισι σὶὰ βᾶσανά μου βρίζω
νὰ κάθωμαι μονάχος μου νὰ βρίζω τὸ Φραγκίσκο
γιατὶ αὐτὸς μοῦ φαίνεται πῶς ἦταν ἡ ἀρίδα
κι' ἀνάποδα μᾶς ἦρθανε τὰ πάντα στὴν πατρίδα.
Δὲν εἶσαι μετ' τὴ γνώμη μου ;

Γ.— Μὰ τί κουβέντα κάνεις ;
Μπορεῖ τὰς σκέψεις τοῦ Μαρῆ νὰ μὴ δεχτῆ κι' ὁ Γιάννης ;
Μ.— Μὰ ξέρω γὰρ πῶς σκέφτεσαι καὶ τί διανοοῖσαι ;
Σοῦπα πῶς γερμανόφιλος μῶλέγανε πῶς εἶσαι
ἀλλὰ ἐγὼ τοὺς ἔλεγα γιὰ νὰ σὲ δικαιώσω
πῶς νάχουνε ὑπομονὴ καὶ θὰ σὲ διορθώσω.

Γ.— Δὲν εἶμαι γερμανόφιλος . . .
Μ.— Μωρὲ τὸ ξέρω Γιάννη !
Ὁ κόσμος ὁ κακεντρέχης εἶναι ποῦ σοῦ τὰ βγάνει
αὐτὰ τὰ παρατράγουδα· ἀλλ' ὅ,τι καὶ ἂν εἶσαι
δὲν πρέπει νὰ ἐκφράζεσαι οὔτε νὰ ἐξηγεῖσαι
ἀλλὰ νὰ βλέπης ἀπαθῶς τὴν φάσιν τῶν πραγμάτων
ἐν ἐποχῇ ἐκδόσεως διπλῶν παραρτημάτων.

Ἄλλὰ κι' αὐτὸς ὁ Γερμανὸς ποῦναι σκυλι στὴ μάχη,
ὄσο κι' ἂν ἀντρεῖνεται κακὰ στερνὰ θὲ νάχη.
Δὲν τοῦ ἀρνοῦμαι ἀντοχή, δὲν τοῦ ἀρνοῦμαι θάρρος·
ἀλλ' ἔνεκα πῶγίνηκε σὲ τόσον κόσμο χάρος,
τόσο τὸν ἀνατρίχασα ποῦ τώρα πλέον, Γιάννη,
δὲν πάω μετ' τὸ κόμμα του χρυσόνε νὰ μὲ κάνη.
Ἐγὼ χωρὶς ἀνασκοπῆ θὰ σοῦ τ' ὁμολογήσω
πῶς πάντα γάλλος ἤμουνα καὶ γάλλος θὰ ψοφήσω.

Οὐχ ἦτιον ἐξακολουθεῖ
τὸ μαγκελὸ ποῦ γένεται,
καὶ στὴν Εὐρώπῃ τὸ σπαθὶ
ἐπὶ πολὺ θὰ μαίνεται
καὶ θὰ κτυπᾶ ἐξ' ἴσου,
καὶ μὴ μοῦ πολυκελαιδῆς
γιατ' ἴσως γλήγορα τὸ γδῆς
κι' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου.

Εἴμαστε, βρε Γιάννη,
σ' ἐποχῇ δεσινῇ.
Σφάζουν οἱ Οὐλάνοι
καὶν' οἱ Γερμανοὶ.
Γενικὸ γιουροῦσι
τώρα θὰ δοθῇ
καὶ ξεσκλοῦν οἱ Ρουῖσσοι

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ἈΛΕΞΟΥΡΙΟΥ
Φοβερός χειμῶνας ἀπειλεῖ τὴ φτώχεια.
Κλέβει τὸ ἀνοῖ
κι' αἷμα θὰ μᾶς πνίξη
μέσ' τὰ πρωτοβρόχια.
Κι' ἢ νικοῦν ἢ Γάλλοι,

ἢ νικοῦν ἢ Ρῶσοι,
συφορὰ μεγάλη
θὲ νὰ μᾶς πλακώσῃ.



Πρὸς βορρᾶν καὶ νότον,
πρὸ τῶν γεγονότων
φρικτᾶ κανεῖς !
Ἐρημοῦνται πόλεις,
καίνε μητροπόλεις
Πρῶσοι εὐγενεῖς !
Κι' ἐν ἀγρία πάλη
ἔρχοντ' οἱ δασκάλοι
τοῦ πολιτισμοῦ
ν' ἀμανρώσων ἄθλους τοῦ Ἰσλαμισμοῦ,
κι' ἐκ τῆς Γερμανίας
τύποι εὐγενεῖας
κι' εὐπρεπείας ὄσης,
ἐνεργοῦν δηώσεις,
ἐνεργοῦν σφαγᾶς,
π' ὠχρῶν ἐμπρός τους κι' ὁ Μπεκὴρ ἁγᾶς !



Γ.— Πάψε καὶ μὴ μὲ συγκινήσῃς μ' αὐτὰ τὰ φρικαλέα
καὶ λέγε μου τί θὰ συμβῆ μ' ἐμᾶς μορὲ κολέα.
Μ.— Γιὰ μᾶς ὑπάρχουν, φίλε μου, ποικίλοι διαδόσεις
κι' ἀπὸ τὴν ἐπιστράτευσιν δυσκόλως θὰ γλυττώσῃς.
Ἐπάρχει φόβος δηλαδὴ καὶ γενικὴ ἰδέα,
πῶς πάλιν ἐπιστράτευσις γενήσεται σπουδαία,
καὶ ἂν δὲν γίνῃ σήμερον, θὰ γίνῃ ὠρισμένως
δταν ὁ Τοῦρκος θάνατι πᾶ λαμπρᾶ ἐτοιμασμένος.



Πῶς θὰ ἐπιστρατεύσωμεν οὐδεὶς τὸ ἀμφιβάλλει.
Γ.— Καὶ ποῦ θὰ πάμε ;
Μ.— Ἐξέρω γὰρ ; Ὅπου μᾶς ποῦν οἱ Γάλλοι.
Καὶ τώρα πᾶκολλησαμε μ' Ἀγγλίας καὶ Ρουσσῖες,
μὴ σκέφτεσαι θυσιές.
Γ.— Μ' ἂν συμμαχήσῃ κι' ἡ Τουρκία μὲ τοὺς Βουλγάρους τώρα ;
Μ.— Μορ' ἔχουμε στὸ χέρι μας τὸ Ἀγγλίας τὰ παπῶρα
καὶ μὴ φοβάσαι τίποτα παρὰ αἰσιοδόξει
κι' ἀλλοίμονο σ' ἐκείνονε ποῦ θάρτη νὰ μᾶς σκορᾷ ξη.



Γ.— Κι' ἐγὼ τὰ βλέπω ῥόδινα, Μαοῦ, τὰ προάμματα μᾶς
καὶ τώρα δὲν τοὺς σκιάζομαι ὅσους καὶ νᾶν' κατὰ μᾶς
κι' ἔχουμε τὴν πεποίθησι καὶ τὴν ἰδέα ὅλοι
πῶς ὅταν μᾶς ἀφήσουνε τὴν πέρονουμε τὴν Πόλι,
ἀλλ' ὅμως καὶ συγκινήσις μεγάλη μὲ κατέχει
π' ἀρχίνησαν οἱ ὀδυρμοί,
πῶς εἶναι λίγο τὸ ψωμί
καὶ ἄλευρα παντάπασιν ἢ ἀγορὰ δὲν ἔχει.
Ἐλπίδας ἔχομεν πολλὰς
πῶς τριπλασία ἢ Ἑλλάς
ὀγλήγορα θὰ γένη,
ἀλλ' ἂν οἱ φοῦνοι κλείσουνε κι' ὁ Λάσκαρης δὲν φένη
κι' ἀρχίση ἐπανάστασις τοῦ κέντρου τῆς κοιλίας,
δὲν σ' ὠφελεῖ σὲ τίποτα ὁ στόλος τῆς Ἀγγλίας.



Τὸ ξέρω πῶς οἱ Ἕλληνες ποτὲ δὲν θὰ χαθοῦμε
ἀλλὰ μεγάλοι καὶ τρανοὶ μὲ μῆρα θὰ βροθοῦμε.
ἂν ὅμως ἐκ τῆς στάσεως αὐτῆς τῶν πολεμίων
χοντρούνουνε τὰ πράγματα καὶ φθάσουν στὸ σημεῖον
ἀμὰν ὁ κόσμος νὰ ζητῇ
αὐτὸ ποῦ λείπει τώρα,
κι' οὔτε Λουρδᾶς νὰ μὴν πατῇ
μὲ σέλινά στὴ χώρα,
καὶ λάβῃ τὸ στομάχι σου περισπασμοὺς μεγάλους,
θὰ βλαστημᾶς καὶ Γερμανοὺς, θὰ βλαστημᾶς καὶ Γάλλους.



Ἐξέρω πῶς μέλλον, βρὲ Μαοῦ, λαμπρὸν μᾶς περιμένει
ἀλλ' ὅταν φθάσῃς καὶ σιγμῇ
ποῦ νὰ μὴ βροσκέται ψωμί
μῆτε τὴν ἀγκαστρομένη,
κι' ἂν πέσῃ πείνα γενικὴ
τοῦ νὰ πουλιέται καὶ ἡ φακὴ
πρὸς μία καὶ ὀγδόνητα,
φασκέλωνε τὰ μέλλοντα καὶ κλαίγε τὰ παρόντα.

ΟΙ ΕΜΠΟΛΕΜΟΙ

ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἐσὸ ψηλοπερήφανη
π' ἀφ' τὸν ἐγωῖσμό σου
βγήκες νὰ πάρῃς ὄλονε
τὸν κόσμον στὸ λαμὸ σου
καὶ Γάλλους, Ἀγγλοὺς, μονομῆς
καὶ Βέλγους καὶ Χαχόλους
ἐνόμισες πῶς μόνῃ σου
θὰν τοὺς τσακίσης ὄλους,
τὸ μάθημα θὰ σοῦ δοθῇ
μαστὸρῖσσά μου φῖνα,
κι' ἂν δὲ σὲ σβῆσῃ τὸ σπαθὶ
θὰ σὲ λυσοξᾷ ἢ πείνα.

ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑ

Ἐδγενικά μου ἄλουποῦ
πῶβγαίνεις τὸ βραδάκι,
κι' ἀρπάζεις μέσ' ἀφ' τὸ μαντοῖ
κάθε φτωχοῦ τ' ἀρνάκι
κι' ἄξιγες κι' ἐμεγάλωσες
κι' ἐβήνηκες γκρὸν ντάμα,
μὲ τοῦ μιστοῦ καὶ τ' ἄλλοντοῦ
τὸ σπῆτι καὶ τὸ προάμια,
ὁ διάολος στὰ ἔργα σου
ἤρθε νὰ βάλῃ βοῦλα
κι' ὅσα μαγάρα, ἔκαμες
θὰν τὰ πληρώσῃς οὐλα.

ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Βασίλισσα στὴν ὁμορφιά,
βασίλισσα στὴ σκέψι
π' ὁ φθόνος ἤρθε ἄξαφνος
νὰ σὲ ξεθεμελέψῃ,
Παρθένα φιλελεύθερη
κι' ἀγάπης περιβόλι
ποῦ μὲ τὴ ζήλεια πολεμᾶς
καὶ σὲ πονοῦνε ὄλοι,
μὲ τὴ γλυκερὰ σημάια σου
τὸν Ἄετο πολέμα,
μέσα στὸ φῶς σου νὰ σβυστῇ
τὸ σκοτεινὸ του στέμμα.

ΣΤΟ ΒΕΛΓΙΟΝ

Περιστερὰκι ἄχοιο
ποῦχες τὴ μαύρη τύχη,
πρῶτο ἐσὸ νὰ σπαραχθῆς
ἀφ' τ' Ἄετοῦ τὸ νύχι,
γὰ λίγο θάχῃς τὸν καῦμό
καὶ τῆς πληγῆς τὴ λαύρα.
Θὰ συντριφῇ ὁ Ἄετος
μὲ τὰ φτερά τὰ μαῦρα,
καὶ σὺ περιστερὰκι μου
μὲ τ' ἄσπρα τὰ φτερά σου,
θὰ δαλαλῆς τὴ νίκη σου,
θὰ δείχνῃς τὴ χαρὰ σου.

ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Φριγάδα μου παντόνηρη
τὴ γοῦστο ποῦ σὲ κάνω,
ποῦ σὲ φουρτοῦνα βροθήκες
καὶ πᾶς ὄλο σοβρᾶνο,
ἴσα νὰ πέσῃ ἢ θάλασσα
καὶ τότες ν' ἀρχινήσῃς,
μικροὺς μεγάλους στὴ σειρὰ
ὄλους νὰ τξ' ἀλωνίσης.
Τώρα μὲ φρόνησι καὶ νοῦ
στέκεσαι στὸ κατάρτι,
γιατὶ τὸ σῆμα, μιλωντῶ,
στὸ μῦλο σου θενάου.

ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ

Μ' ἀρέσει ποῦ το' Ἀδοτσιακὸς
τοὺς ἔκαμες φλογέρα

μὰ πρόσεξε μὴν κατεβῆς,
ἀροῦδα, ποῦλο πέρα,
γιατὶ μὲ τὸν κατήφορο
ποῦ σκέφτεσαι νὰ πάρῃς
μπορεῖ νὰ βρῆς κι' ἐμέναε
καὶ νὰ μὲ συνεπάρῃς,
νὰ χάσω καὶ κληρονομῆς
καὶ Βενζέλο κι' οὐλα
καὶ τσολοβέκος νὰ βροθῶ
μὲ ζούσινη καισοῦλα.

ΣΤΗ ΡΩΜΑΝΙΑ

Ἀνδρεία (!) ἐπερήφανη (!)
φουρμῶσα τομνισόρα
χαιρώσουνε ποῦ σάλαξε
κι' ἄλλο ψωφῆμι τώρα
Χαιρώσουνε γενναία μου
ποῦβρες τὴν ἐγκαορία
νὰ κάμῃς ὅ,τι ἔκαμες
καὶ μὲ τὴ Βουλγαρία.

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΕΦΘΑΣΕ ὉΡΑ
Ὁ Χάρος νὰ μετρήῃ δὲν προφταίνει
τ' ἀμέτρητα κορμὰ τὰ σκοτωμένα,
νὰ παίρῃ τῆς ψυχῆς τους νὰ πηγαίνει
ἐστὸν Ἄδη, σὲ παλάτια μαυρισμένα.
Κι' ἂν εἶν' αὐτὸς ἀνήμερο θηρίο
μὲ πέτρινη καρδιά σὲ κάθ' ὀδύνη,
τώρα λυπᾶται τόσους γὰ νὰ σβύνη
ἀπ' τὸ μεγάλο τῆς ζωῆς βιβλίον.

Κ' ἐκεῖ ποῦ τρέχει σὰν τὸ σαστισμένο
μέσ' στοῦ πολέμου τὴ βοή τὴν τόση
καβάλλα 'στ' αὐτοῦ τοῦ τοῦ κουρασμένο
ἀτέλειωτη δουλειὰ γὰ νὰ τελειώσῃ,
Τοῦ λένε δοῦ γυναῖκες: ἔφθασ' ὄρα,
(ἢ πείνα στρίγγλα, κι' ἢ χολέρα λάμμα
σκέλεθρα, πέχουν χέρια σὰν πλοκάμια)
μαζὺ μᾶς νὰ γυρίσῃς κάθε χώρα.

ΦΙΝΑΛΕ

Στὸν Κάιζερ τῶν Γερμανῶν
ποῦ Γῆν ἠπέλειε κι' Οὐρανὸν
μ' ἐκεῖνα τὰ μουστάκια
κι' ἦταν εἰς ὄλους τρομερός,
ἔφθασε φαίνεται καιρὸς
νὰ πιῇ πολλὰ φαρμάκια...
Ὅποιοι μ' ἐγωῖσμό ζητεῖ
νᾶναι ψηλά, καὶ νὰ πατῇ
ἐστῶν ἄλλων τὸν ἀχένα
μὰ μῆρα θὰ ταπεινωθῇ,
καὶ μύστακας του καὶ σπαθὶ
θὰ ἰδῇ... κ ἄ τ ο υ ρ ῖ μ ἔ ν α.
CHEF

ΚΥΝΗΓΙ

Παλαιὸς κυνηγὸς
μὲ τουφέκι στὸ χέρι,
κυνηγᾷ πρὸ πολλοῦ
ξηλεντὸ περιστέρι.
Μὰ αὐτό, σὰν τὸν ὄψῃ,
φοβισμένο τοῦ δίνει
μὰ ματὰ πονηρῇ
καὶ τὴ θέσι τ' ἀφήνει.
Κι' ὁ φτωχὸς κυνηγὸς
ἀπὸ πίσω του τρέχει
καὶ τοὺς λύκους ὀρθοῦς
στὸ τουφέκι του ἔχει.
Κι' ὅταν ὄψῃ πῶς σταθῇ,
σιγαλὰ πλησιάζει
σὰν παλῆς κυνηγὸς
τὸ τουφέκι τ' ἀφήνει.
Ἀλλ' αὐτὸ μονομῆς
σὰν ὁ ζωὴν ἐξάνκησῃ,
φοβισμένο πετᾷ
τὸ κελὶ του τὸ κρόνο.

ΤΟ ΣΙΓΜΑ



ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΙΑΝΟΥ



ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
ΤΟ ΠΛΗΓΜΑ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ

Δεν είναι μόνον ο θάνατος ούτε το είδος αυτού που προκαλούν την συγκίνηση εις το έξωθεν της Άρτης τραγικό δράμα, το όποιον έστοίχισε την απόλειαν μιας πολυτίμου υπάρξεως και διά την οικογένειαν και διά την πατρίδα. Συγκινεί ύπερ ταύτα και πρό παντός η στιγμή κατά την όποιαν έπληθε το άπροσδόκητον τέγμα.

Ο Φορέστης ύπηρεζεν από τους νέους εκείνους τους όποιους η τύχη, θα φιλόως εδμενής, ώθησε εις μίαν ρογήν ανάβασις των βαθμίδων της κοινωνικής κλίμακος. Σπουδάσας τα νομικά κατούρωσε να γίνη πρωτοδίκης, άλλ' ένωρίς μετεπήδησεν από το δικαστικό κλάδον εις τον προξενικόν ο που ταχείται επιτυχία τον άνέμενον.

Έιχε διακριθή ήδη πρό των τελευταίων πολέμων, άλλ' η κατ' αυτούς πολιτική δράσις του, εν άρχή μόν ως συμβούλου παρά τῷ Έπιτελείῳ του στρατού Άρτης, εΐτα δ' ως διοικητού της άπελευθερωθείσης Ήπειρωτικής πρωτευούσης, του έξεροφάλισαν μίαν θέσιν ιδιαιτέρως περιβλεπτον εν τῷ διπλωματικῷ κόσμῳ της Νέας Ελλάδος. Έιχεν ήδη έξασφαλίση δι' αυτόν κοινωνικήν θέσιν και εκτίμησιν, η όποία του προσπόρισε και τας ισχυροτέρας των ύποστηρίξεων εν τῇ Κοινωνία των Άθηνών.

Και όπως ήτο θελκτικός και ώρατος νέος, κατέχον τον μουσικήν και την τέχνην της κοινωνικής εδδοκιμήσεως ειχε γνωρίση και γενυθή ελην την λαμπρότητα και την γοητεϊαν της ζωής μεσφ άλλεπαλλήλων επιτυχίων και θριάμβων.

Πρό έτους μόλις εδυνήσεν συνοικέσιον τον συνέδεσε με κόρην μιας των μεγαλύτερων εν Ελλάδι οικογενειών και ειχε την τιμήν να τελεσθούν οι γάμοι εις τα ανάκτορα με παρόντων αυτών τον Βασιλέα.

Και είναι τέλος γεγονός ότι τας ημέρας αυτές άνεμένετο βεβαία η προαγωγή του εις την θέσιν του εν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτού.

Άλλ' οχι έως εδῶ ηδύλησεν η τύχη να φθάση. Άφού τον άνήρωσε με δλας τας δυνάμεις της, ηθέλησε να τον κατακορημίση με ελην την σκληρότητα της. Άφού εσώρευσεν επ' αυτού δόξας και τιμάς και εδτυχίας και θριάμβους άφειδείς, ηλθεν ο καιρός να τον στερήση και ατῆς της ζωής του, μιας σφορηγῆς και ζηλευτής ζωής, θλιβεράς.

Εις την στιγμήν του μεγαλυτέρου ελιγγου της εδτυχίας, επήλθεν ο έλιγγος της πτώσεως, πτώσεως άγριας και συντριπτικής. Όταν δέν εναπέμενε τίποτε άλλο η ένα βήμα διά να φθάση εκεί όπου η φιλοδοξία και ο πόθος τον ώθει, η τύχη τον εσταμάτησε διά παντός εις τον δρόμον της ζωής.

Αυτό είναι το σημείον το όποιον βαθύτερον συγκινεί εις την πικράν ιστορίαν διά την όποιαν εδρηγήσαμεν ελας ούκ εν Άργοστολίῳ. Ύπό άλλας συνθήκας των εκτεθεισών ο θάνατος, ελας και τόσο άπροσπίτως επερχόμενος, θα εφανετο φρικώτερος και δικαιότερος. Όπως επήλθε τώρα χαρακτηρίζεται την αδιάμευστον ματαιότητα της ανθρωπίνης εδτυχίας και αποδεικνύει την εδωρικὴν πικρὰν τὸν πεπρωμένου.

Αυτή είναι άλλως τε η άμετάβλητος ακτική της τύχης, η δαπάνη θέλων να αποκαλόν τυφλήν.

Πληττει κατά κανόνα σκληρότερον εκεί όπου επεοαυμίσεως πλειότερον της εδμενείας της τάς χάριτας.

Η ΚΗΔΕΙΑ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ
ΑΓΓΕΛΟΥ Τ. ΦΟΡΕΣΤΗ

Όπως εγράφη εις το φύλλον της Τετάρτης ο θάνατος του Άγγέλου Τυπάδου Φορέστη επήλθεν συνεπεία άνατροπῆς του αυτοκινήτου το όποιον τον μετέφερον από Ίωαννίνων εις Άρταν.

Πώς ετραυματίσθη ο παθών και πώς συνεπεία του τραύματος επηκολούθησεν ο θάνατος δέν εξηκριβώθη πλήρως, διότι αι άφηγησεις των από της Άρτης και Πρεβέζης συνοδουσάντων τον νεκρόν ποικίλλουν.

Βεβαιούται όμως ότι κατά την άνατροπήν του αυτοκινήτου, η όποία επήλθεν εκ της προσκρούσεως αυτού επί δένδρου δέν έπεσεν ο Φορέστης, ένφ ο άκόλουθός του και ο οδηγός του αυτοκινήτου κατέπεσαν.

Μίαν μικράν άμυχήν έλαθεν μόνον κατά τους μήνιγγας είτε εκ πληγματος επί του δένδρου είτε επί τινος τοιχώματος του αυτοκινήτου, άλλ' ειχε την δύναμιν να κατέλθη εξ αυτού με πλήρεις τας αισθήσεις και να επιβή άμάξης ήτις τον μετέφερον εις Άρταν.

Εν Άρτη μετέβη εις την οικίαν Καραπάνου και παρήγγειλε όπως κληθή ώρισμένος ιατρός, άλλά πρό της άφίξεως τούτου επήλθεν άκαριαός ο θάνατος.

Αυτή είναι η πιθανώτερα ιστορία του ταυματισμού αν και ο άκολουθήσας τον νεκρόν κ. Χαντέλης εις ερώτησιν μας απήντησεν.

«Τίποτεδέν είναι εξηκριβωμένον. Έπληθον τόσοσν βραχδαίως τα πράγματα, ώστε ο τρόπος του τραυματισμού και του θανάτου δέν καταστή δυνατόν να διαφωτισθῆ άκόμη.»

Η «Ψύλαρος» η κομίζουσα το φέρετρον του νεκρού κατέπευσεν εις τον λιμένα μας βραδυπορήσασα την 3 πρωινήν της Πέμπτης.

Τον νεκρόν συνώδευον πλην της συζύγου του και του αδελφού του Μαρίνου ο δικητικός επιτροπος Πρεβέζης κ. Βελλιανίτης, ο άλλοτε γραμματεὺς του θανόντος ως προσξένου Ίωαννίνων κ. Χαντέλης και ο καβάσης του.

Πρό του κατάπλου της «Ψύλαρος» ειχον γίνει ελας αι άναγκαΐαι προετοιμασίαι διά την κηδείαν του, όρισθησαν την 10ην πρωινήν της Πέμπτης.

Ο κ. Νομάρχης από της προηγούμενης ειχε δημοσιεύσει το επίσημον πρόγραμμα της κηδείας του.

Από της εσπέρας της Τετάρτης ώσάυτως το Δημοτικόν Συμβούλιον εκάτως συνελθόν εψήφισαν όπως κατατεθῆ στέφανος επί της σορού του νεκρού άναρτηθῆ μεσίσιος ή σημαία του Δημαρχείου, παρακολούθησῆ εν σώματι την κηδείαν το Συμβούλιον και εγχειρισθῆ το ψήφισμα τούτο τῇ οικογενείᾳ του μεταστάντος υπό Έπιτροπῆς εκ των συμβούλων κ. κ. Λουκά Νιφοράτου, Άντωνίου Λοβέρδου και Γερ. Βιλάνδου.

Από της πρωίας δὲ της Τετάρτης ειχε καταπεύσει εις τον λιμένα μας το άντιτοπιλικόν «Δόξα» υπό πλείαρχον τον κ. Κρίτσαν.

Το πολυτελές φέρετρον, εν φ' εναπέτεθη ο νεκρός όπως εδρίσκειτο κατά την ώραν καθ' ην επήλθεν η θανατηφόρος περιπέτεια, με ένα εδωτικόν προάλυμα άφήνον να φανείται το πρόσωπον και μέρος του κορμού, μετεφέρθη, άμα τῷ κατάπλῳ της «Ψύλαρος» εις τον Ναόν του Άγίου Σπυριδώνος όπου και ετοποθετήθη επί του ήτοιμασμένου νεκρικού ικριώματος. Ο ναός εμεινε κλειστός μέχρι της 10ης πρωινής, ε-

τε εψάλη η νεκρώσιμος ακολουθία.

Το στενόχωρον του Ναού δέν επέτρεψε να παραμείνη εν αυτῷ δλόκληρος ο συρρέουσας κόσμος.

Όπισθεν ακριβῶς του ικριώματος παρέμεινεν καθ' ελην την διάρκειαν της νεκρωσίμου ακολουθίας η βαρυνουθουσα χήρα του νεκρού.

Παρ' ελην την συντριβήν εκ του άπροόπτου δυστυχίματος συγκρατεί το άλλως της με εξαίρετικὴν καρτερίαν. Περι αυτήν η αδελφή και ο αδελφός του θύματος και οι λοιποί άπώτεροι συγγενείς. Οι επίσημοι ελοι δεξίθεν του φερέτρου' άπουσιάζει μόνον ο Έπίσκοπος.

Και περι το φέρετρον η πληθὺς των πολυτίμων στεφάνων, εσους ή φίλια, ο σεβασμός και η εκτίμησις κατέθεσαν επι του τετιμημένου νεκρού.

Εκ των στεφάνων αυτών, τους όποιους αριθμούμεν κατωτέρω, κατετέθησαν διά προσφωνήσεων ο της Έλληνικής Κυβερνήσεως υπό του κ. Νομάρχου, ο του Δημοτικού Συμβουλίου υπό του κ. Άντωνίου Λοβέρδου, ο του Προέδρου της Βουλῆς κ. Κ. Ζαβιτσιάνου, και τρεις άλλοι Κεφαλληνών εν Πρεβέζῃ και Ίωαννίνους υπό του Δημάρχου κ. Βιλιεράτου και ο της Κοινότητος Ληξουρίου υπό του Προέδρου αυτης κ. Χαριτάτου.

Μεσφ σιγγῆς η νεκρώσιμος ακολουθία προχωρεί. Με συγκίνησιν παρακολουθουθον ελοι οι παριστάμενοι και με συμπάθειαν άνεύζουσι πρός τον κύκλον των συγγενῶν.

Ο Φορέστης ειχε τρία παράσημα, τον Έλληνικόν χρυσοῦν Σταυρόν εν Ίταλικόν και εν Αδστριακόν. Τα παράσημα αυτά επί θελουδίνου προσκεφαλαίου ησαν εναποτεθειμένα επί του φερέτρου.

Μετά το πέρας της νεκρωσίμου ακολουθίας η επικήδειος πομπή εδάδισε, κατά το επίσημον πρόγραμμα.

Προεπορεύοντο αι δύο Φιλαρμονικαι εν σιγγῇ. Η συγκέντρωσις των ακολουθούτων ητο αρκετά πολυπληθῆς και πυκνή, από του κήπου δὲ Νάπιερ, όπου πολλοι ειχον άνέλθει, η πομπή παρίστα μεγαλοπρεπέσ το θέαμα.

Εξωθι ακριβῶς του κήπου Νάπιερ ετέθη το φέρετρον επί της νεκροφόρου και επεδιβάσθησαν των άμαξῶν πολλοι των παρακολουθούτων μέχρι της Μονῆς Μηγιατάτων όπου μετεφέρθη το φέρετρον, διότι εκει υπάρχει ο οικουγενειακός του τάφος. Το φέρετρον εμεινεν εντός του μικρού παρεκκλησιού της Μονῆς, μη εναφιασθέντος του πτώματος, διότι άνεμένοντο και ο αδελφός του θανόντος κ. Τιμήθεος Φορέστης και ο γυναικάδελφός του κ. Άργυρόπουλος.

Η κηδεία εγένετο δημοσία δαπάνη τιμῆς ενεκεν.

ΚΑΤΑΤΕΘΕΝΤΕΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙ

- 1) Ο του Δήμου Ίωαννίνων. 2) της πόλεως Ίωαννίνων καθ' έντολήν του Μητροπολίτου κατατεθείς υπό του Ιερέως κ. Νεσφ. Ποταμιάνου. 3) του Δήμου Πρεβέζης. 4) του δήμου Φιλιατῶν 5) των Κεφαλληνών Πρεβέζης 6) του Δημοτικού Συμβουλίου Άργοστολίου. 7) της Έλληνικής Κυβερνήσεως μεταλοπρεπέστερος και επιπληκώτερος ελας. 8) του στρατιώτου Ναούλα κατατεθείς υπό του Αποστόλου κ. Παπαλάτση δι' ώρας προσωνύσεως 9) του προσωπικού της Γενικής Διοικήσεως Ήπειρου. 10) του δήμου Παραμυθίας. 11) της Κοινότητος Ληξουρίου. 12) του προέδρου της Βουλῆς Κωνστ.

Ζαβιτσιάνου. 13) της οικογενείας Γεωργίου Ποταμιάνου εκ Πρεβέζης. 14) των οικογενειών Δενδρινού και Λοβέρδου. 15) της οικογενείας Χαντέλη. 16) της εφημερίδος «Ήπειρος» κατατεθείς υπό του συντάκτου του Ζιζανίου 17) της συζύγου του, και 18) των αδελφών.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Την εσπέραν της Τετάρτης κατέφθασε τηλεγράφημα της Α. Μ. του Βασιλέως πρός την χήραν του θανόντος εύτινος το κείμενον παραθέτομεν.

Κατάπληκτος ήκουσα την εδησιν της φοβεράς άπωλείας Σας. Σας έκφράζω εγκάρδια και βαθύτατα τα συλλυπητήρια μου. Έγώ χάνω πιστόν και άφοσιωμένον υπάλληλον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Παρεμφερῆ τηλεγραφήματα άπεστάλησαν πρός την χήραν και εκ μέρους του πρωθυπουργού κ. Βενιζέλου προσωπικόν, και έτερον εκ μέρους της Έλληνικής Κυβερνήσεως.

Επίσης πλείστα εξ ελων των εν Άθήναις επισήμων προσώπων και άλλα ιδιωτικά ύπερ τα δικαιόσια.

Η ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟΣ

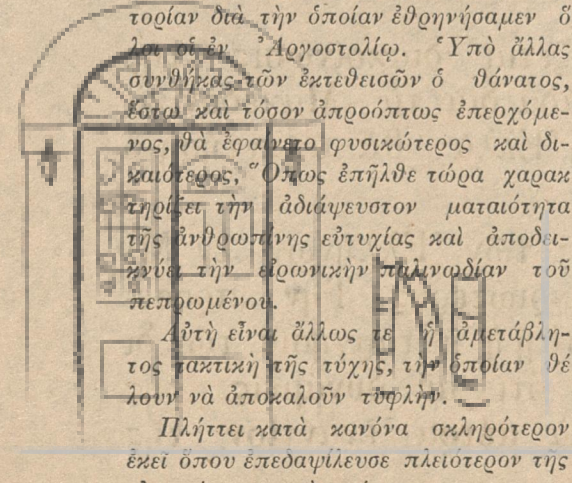
Ο κ. Σπυριδών Χαροκόπος, αδελφός και εκτελεστής της διαθήκης του άειμνήστου ευεργέτου Παναγή Χαροκόπου, άπέστειλε πρός το Δημοτικόν Συμβούλιον Άργοστολίου επιστολήν διά της όποιας άπειλεί ότι θα ματαιώσῃ την εν Άργοστολίῳ άνέγερσιν της εκ του κληροδοτήματος του αδελφού του έπαγγελματικής Σχολῆς, εάν μὴ το Συμβούλιον μεταρρυθμίση, παρά την ληφθεισαν ήδη άπόφασίν του, το σχέδιον της πόλεως κατά την συνοικίαν Νάπιερ όπως καταστήσῃ οικοδομήσιμον διά την σχολήν το οικόπεδον Φαρακίου.

Η άπειλή αυτή, ουσιαστικῶς είναι άστεία διότι δέν δύναται να πραγματοποιηθῆ. Το δικαίωμα το όποιον αληθῶς ειχεν εκ της διαθήκης ο Σπυριδών Χαροκόπος να όρίση το μέρος ενθα θα ιδρύετο η Σχολή, το ενήσκησεν ήδη πρό τριετίας δι' επιστολῆς του πρός το τότε Συμβούλιον, ην και άπεδέχθη εκεινο διά ψηφίσματος.

Τρόπος να ματαιωθῆ τώρα αυτη η άπόφασις δέν υπάρχει. Έπομένως η εκτοξευομένη σήμεραν άπειλή θα παραμείνη μόνον άπειλή.

Εάν ούτως όμως εχη οδσιαστικῶς το ζήτημα, άποβαίνει πολὺ δόσκολον να δώση κανείς τον ήθικόν χαρακτηρισμόν του. Το να ζητείται διά άπειλῶν να εκδισαθῆ το Συμβούλιον να υποκύψῃ εις γνώμην άντίθετον εκείνης την όποιαν ήδη εξέφρασε και την όποιαν θεωρεί όρθήν και συμφέρουσαν εις την πόλιν, δέν άποτελεί βεβαίως προσπάθειαν άξιαν επαίνων και επικροτήσεως. Και πρέπει να υποθέσῃ κανείς ότι το Συμβούλιον αυτό θα άποτελήται από ανθρώπους οι όποιοι εχασαν καθε ιδέαν αξιοπρεπειας και ατομισμοῦ εαν την μίαν φοράν ο ένας προσεφλέει την γνώμην των δι' ελην φοράν ο άλλος ζητεί να τους εκριβῆσει εις οδσιοκαταφορμολογία.

Θά αποδειχθῆ όμως άσφαλῶς μεχρι τέλους ότι και ο μὲν και ο δὲ επλανήθησαν.



ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΠΡΩΤΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΝΟΥΣΙΕΙΟ ΔΙΕΥΡΥΝ